

Forslag

til

Lov om statsgaranti ved betalingsaftaler med udlandet og om udstedelse af statsforskrivninger i forbindelse med sådanne aftaler.

Fremsat den 27. november 1956 af *finansministeren*.

§ 1.

Finansministeren bemyndiges til på statskassens vegne at yde garanti over for Danmarks Nationalbank, for så vidt angår de betalingsaftaler og andre betalingsarrangementer, hvorom aftale med udlandet er eller måtte blive truffet inden udgangen af året 1959.

§ 2.

Finansministeren bemyndiges til efter

forhandling med finansudvalget at udstede sådanne rentebærende statsforskrivninger, som måtte være påkrævede ifølge bestemmelser i betalingsoverenskomster og lignende aftaler truffet med udlandet.

§ 3.

Denne lov træder i kraft den 1. januar 1957.

Bemærkninger til lovforslaget.

Med udgangen af året 1956 udløber den finansministeren i lov nr. 333 af 22. december 1953 givne bemyndigelse til på statskassens vegne at yde garanti over for Danmarks Nationalbank, for så vidt angår clearing- og betalingsaftaler og andre betalingsarrangementer, samt til efter forhandling med finansudvalget at udstede rentebærende forskrivninger i henhold til bestemmelser i betalingsaftaler og lignende aftaler med udlandet.

Ved lov nr. 333 af 22. december 1953 videreførtes for tre års perioden 1954-56 en fra 30. marts 1946 gældende, flere gange forlænget lovgivning. De til grund for denne lovgivning liggende forhold er stadig bestående i et betydeligt omfang. Det foreslås derfor, at den hidtidige ordning forlænges ved en lov, som er ligelydende med den nugældende lov, bortset fra de i §§ 1 og 3 nævnte tidspunkter og bortset fra, at ordene „folketingets finansudvalg“ i § 2 er erstattet af „finansudvalget“, medens ordet „clearinger“ er udgået af § 1, idet der ikke længere

er nogen gældende clearingaftale, og eventuelle nye clearingaftaler må kunne omfattes af betegnelsen „andre betalingsarrangementer“.

Betalingsaftaler træffes af regeringen eller på dennes foranledning, og gæld og tilgodehavende på de konti, der i henhold til aftalerne føres i nationalbanken, bestemmes i første række af de handelsaftaler m. v., som regeringen slutter, og af den af staten i øvrigt førte handelspolitik. Staten bærer således ansvaret for stillingen på disse konti. Det samme gælder konti oprettet i henhold til andre betalingsarrangementer, staten træffer eller foranlediger truffet. En statsgaranti over for nationalbanken må derfor fortsat anses for nødvendig.

I lovforslagets § 1 søges bemyndigelse for finansministeren til at yde garanti over for nationalbanken for ethvert tab i forbindelse med betalingsaftaler og andre betalingsarrangementer med udlandet, såvel for tab på tilgodehavender som for tab i forbindelse med gældsforpligtelser. Garantien